

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கிதழ்

தமிழகத்தின்
3500 ஆண்டுகள்
தொன்மையான எஃகு வாள்

கட்டுரை உள்ளே

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணவழகன்
முனைவர் கு.சீதம்பரம்
முனைவர் வாணிஅறிவாளன்
முனைவர் டி.ஆதித்தன்
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ்மேரி
முனைவர் சு.முத்துலட்சுமி
முனைவர் சாமி திருமாவளவன்
முனைவர் பா.வேலம்மாள்
முனைவர் விமலா அண்ணாதுரை

முனைவர் கி.ஐயப்பன்
முனைவர் வே.வே. மீனாட்சி
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
முனைவர் சி. கார்த்திகேயன்
முனைவர் K.முத்துராமன்
பேரா. முனைவர் சு.இராசவேலு
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் போ.கந்தசாமி
முனைவர் எஸ்.சந்திரசேகரன்
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்
முனைவர் பகவதி சுந்தரம் சீவமாருதி

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்
இதழாக்கம்

பேரா. முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழகத்தின் 3500 ஆண்டுகள் தொன்மையான எஃகு வாள் - ஓர் அறிவியல் பார்வை
முனைவர். இரா. ரமேஷ்

Women Liberation: Reflections of Indian Press on Women in Dravidian and Leftist
Movements in Tamilnadu, 1928-1947

Dr.V.Venkatraman, Ph.D., D.Litt.,

குதிரைக்கல் இட்டேரி நடுகல்
முனைவர். போ.கந்தசாமி

வாணியம்பாடி அதிதீஸ்வரர் திருக்கோயில் கல்வெட்டுகள் - ஓர் ஆய்வு
முனைவர் மு.முஜிபுரகுமான்

வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தென
முனைவர் மு.ஜெகதீசன்

குறிஞ்சிப் பாட்டில் தோழியின் சொல்வன்மை
முனைவர். விமலா அண்ணாதுரை

பேச்சு வழக்கில் தொடரும் இலக்கணமரபுகள்
முனைவர். விமல்ராஜ்

இலக்கியத்தில் சூழலியல் பதிவுகள்
முனைவர். ச. பேச்சியம்மாள்

மனைவி முகத்தில் எழுதி காதலிக்கு அனுப்பிய காதல்
தூது - பெருங்கதை ஓர் ஆய்வு
முனைவர் க.லெனின்

கம்பனின் இறைமனிதன்
முனைவர் ல.குமாரி கிருஷ்ணவேணி

அகத்தினுள்

ஐவர் அம்மானையில் சமுதாயம்
முனைவர் ம.ஷீலா ஸ்ரீநிவாசன்

நட்பியல் நோக்கில் அசுராக்கோவை
முனைவர் கோ. வெங்கடகிருஷ்ணன்

அற நூல்களின் தோற்றப் பின்னணி
முனைவர். மா.லெழரியா

தமிழ்ச் சமயமரபில் பக்திநெறி
முனைவர் ர.சுரேஷ்

மொழிப்பயன்பாட்டில் திறன்மேம்பாடு
முனைவர் வெ. விஜயலட்சுமி

கறுப்பு வயிறுகளும், வெள்ளை உணவுகளும்
முனைவர். ப.ம.மயிலா

தமிழ்த் திரையுலகங்களில் திருநங்கையர் சித்தரிப்பு
முனைவர்கி. அய்யப்பன்

உழவுமாடுகள் சிறுகதைத் தொகுப்பில் பெண்களின் பிரச்சனைகள்
முனைவர் த.அமுதா

ஆத்துக்குப் போகணும் நாவலில் பெண்களின் சிக்கல்
முனைவர் பெ.கி.கோவிந்தராஜ்

பொள்ளாம்பியின் சிறப்பு
முனைவர் கல்பனாதேவி

முகப்பு

தெலுங்கனூர் - புகைப்படம்
முனைவர் ரமேஷ்

தமிழ்

குறிஞ்சிப்பாட்டில் தோழியின் சொல்வன்மை

முனைவர்.விமலா அண்ணாதுரை,
உதவிப்பேராசிரியர் (ம)தலைவர்.
செல்லம்மாள்மகளிர்கல்லூரி,
கிண்டி ,சென்னை - 32

ஆய்வுச்சுருக்கம்;

பண்டைய அகத்திணைப்பாடல்களில் தோழியின்தன்னிகரற்ற சொல்வன்மை மிகுந்து நின்றலை அதிகமாகாணலாம். அவளன்றி அகத்திணைப்பாடல்கள் முழுப்பெற முடியாது என்றே கூறவேண்டும். இக்கூற்று ஐவகைநிலத்தின்கண்ணும் நமக்கு தெரிகிறது ஐவகைநிலத்தில்காணப்பெறும் அன்புவாழ்க்கையில் தோழி முழுமையாக ஊடுருவி நிற்பதைக்காண்கிறோம். அதனை கபிலரின்குறிஞ்சிப்பாட்டின்வழி ஆராய்வதே இக்கட்டுரை.

திறவுச்சொற்கள்;

குறிஞ்சிப்பாட்டு, கபிலர்தோழி, சங்கஇலக்கியம், அகத்திணை, அறத்தோடுநின்றல்.

குறிஞ்சிப்பாட்டில் தோழியின் சொல்வன்மை

அகஇலக்கியத்தில் இன்றியமையாத இடத்தினைப்பெறுபவள்தோழி. அகத்திணைமாந்தர்களுள் தோழிக்கெனத்தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. களவு, கற்பு இருநிலைகளிலும் பெரும்பங்கு ஏற்பவள்தோழி. தலைவியின்குழந்தைப்பருவத்தில் உடலைபோற்றி வளர்ப்பவள் செவிலி. இளமைப்பருவத்தில் உள்ளத்தை போற்றிகாப்பவள்தோழி. தோழியரே பின்னால் செவிலியர் என்ற நிலையை அடைகின்றனர். தலைவியின் விளையாட்டுப்பருவத்தில் இருந்து தோழியாக இருந்து, மகப்பேறுநிலையில் செவிலியாக மாறுகின்றாள். செவிலியின்மகள்தான்தோழி என்பதை.

“தோழிதானே செவிலிமகளே” (தொல்பொருள் — 127)

எனவும்.,

**‘குழந்தலும் உசாத்துணைநிலைமையிற் பொலிமே’
(தொல் - பொருள் 128)**

என்றும் கூறியுள்ளார்தொல்காப்பியர். பிறமொழி இலக்கியங்களை விட தமிழ்மொழியில்தான்தலைவியுடன்தோழிசமநிலையில் சட்டப்படுகிறாள். இகுளை. பாங்கி. சில்லடி. இணங்கி. துணைவி. தோழி. செடி. போன்ற சொற்கள் தோழியைக்குறிப்பன. ஆனால் தோழி என்ற சொல்லே பழமை சிறப்புடையது தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள், வீரசோழியம் முதலிய இலக்கணநூல்களிலும் சங்கஇலக்கியங்களிலும் தோழி என்ற சொல்லே பயன்பாட்டில் உள்ளது.

தோழிபற்றி அறிஞர்கள் கூற்று;

1. 'அறிவுசார்ந்த அக்காலப்பெண்ணுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்திகழ்கின்றவள்தோழி' என்கிறார்புலவர்குழந்தை
2. 'தோழியானவள் அன்பும். அறிவும். அறமும் முறையே உள்ளம் உரைசெயல்களாகத்திறண்டு பெண்ணுருக்கொண்டுவந்தாள் போலும் பெருமையுடையவள் என்றால் சாலும்' என்பர் **அவ்வைசதுரைசாமிபிள்ளை**
3. 'தலைவன்தலைவி என்னுமீருவர்கூற்றிலும் இவ்விருவர அன்பினையும் வளர்க்கும் நன்மதிநாட்டம் அமைந்த தோழியின்கூற்றே இக்களவொழுக்கத்தின் இயல்பினை இனிது விளக்குவதாகும்' என்கிறார் **வள்ளைவாரணனார்**
4. 'தோழி இன்றிகாதலர்களின்களவு முக்கம் நீளாது என்பதும் ஐந்திணை இலக்கியப்படைப்புக்கு தோழி என்னும் ஆள் இன்றியமையாதவள் என்பதும் தோழியின்புணர்ச்சிக்குரிய துறைகளே புலவர்களின் நெஞ்சைக் கவர்ந்தன என்பதும் பெறலாம்' என்கிறார் **வ சுபமாணிக்கம்**
5. 'அரிய நட்புடையவராய் அன்னையாய் அமைச்சராய் விளங்கும் தோழி தலைவியின் வாழ்வு வளம்பெறச்செய்யும் சேவை பெரிது பெரிது'' என்கிறார் **நா. ஜெயராமன்**.

தோழியின் சிறப்பு;

சங்ககப்பாடல்களில் தலைவன் தலைவி ஆகிய பாட்டுடைத்தலைமக்கள் இருந்தும் அவர்களின் செயல்பாட்டுக்கு உறுதுணையாய் விளங்கும் தோழியின் நிலையும் பணியும் அதிக அளவில் நமது கருத்தை செலுத்தச் செய்கின்றன. தோழி என்னும் பாத்திரத்தின்பங்குபயிலும் பாடல்களில் எல்லாம்பரவிநிற்கிறது. இடைக்காலத்தமிழ் இலக்கியத்தில்தோன்றி வளர்ந்த தூது இலக்கியங்களுக்குச் சங்க இலக்கியத்தில்பலமுன்னோடிசான்றுகளைக் காணமுடிகிறது சங்க இலக்கியத்தின் அகப்பாடல் இயக்கத்திற்கு முக்கியபங்காற்றும் தோழியும் பாங்கு மூன்றுவகை தூதுவர்களாகவே விளங்கினார் என்றால் மிகையாகாது.

தொல்காப்பியத்திலும் சங்கசான்றோர்தம் இலக்கியப்படைப்புகளிலும் குறிப்பிடப்படும் தோழி அறிவு அழகு ஆற்றல் முதலியவற்றால்தலைமகனோடு ஒத்த சிறப்புடையவளாக தலைவிக்கு உற்றுழி உதவும் நட்டினளாக விளங்குகின்றாள். அவளுடைய சிறப்பினை 'தாங்கரும் சிறப்பின்தோழி' எனவும் 'உறுகண் ஓம்பல்தன்னியல்பாகலின், உரியதாகும் தோழிகண் உரனே' எனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்கூறிச் சென்றுள்ளார்,

பண்டைய அகத்திணைப்பாடல்களில் தோழியின் தன்னிகரற்ற சொல்வன்மை மிகுந்து நின்றலை அதிகம் காணலாம். அவளன்றி அகத்திணைப்பாடல்கள் முழுப்பெற முடியாது என்றே கூறவேண்டும். இக்கூற்று ஐவகைநிலத்தின்கண்ணும் நமக்கு தெரிகிறது ஐவகைநிலத்தில்காணப்பெறும் அன்புவாழ்க்கையில்தோழி முழுமையாக ஊடுருவிநிற்பதைக்காண்கிறோம்.

களவுக்காலத்தில் தோழியின் உதவியோடு தலைமக்கள் சந்தித்தலும், தலைமகனுக்குத்திருமணத்தின் இன்றியமையாமையை எடுத்து உரைத்தலும், செவிலி தலைவியின் உடல்மெலிவுகண்டுவருத்தமுறும் காலத்திலும், அறத்தொடுநிற்கும் சமயத்திலும், இவற்றை போன்ற இதர பல இடங்களிலும் தோழியின் அறிவாற்றலும் சொல்வன்மையும் வெளிப்படுவதை நாம் நன்கு உணரலாம்.

தமிழ்இலக்கியபெருங்கடலில்சங்ககாலப்பாடல்களில்ஒருபகுதிஆயினும்அச்சிறுபகுதியினும் நீந்திக்கரைசேர்வதுஎளிதன்றுஎனவேபத்துப்பாட்டில்ஒருபகுதியாகவிளங்கும்குறிஞ்சிப்பாட்டினைத் துணைகொண்டுதோழியின்மாண்பினைஉணர்வோம்.

ஆரிய அரசர்பிரகத்தத்தனுக்குஅறத்தொடுநிறற்றலின்சிறப்பினைஉணர்த்தவும்,,தமிழ்மொழியி ன்தனியிலக்கியமாண்பினைகாட்டவும்சங்கச்சான்றோர்கபிலர்261 அடியில்குறிஞ்சிப்பாட்டைஇயற்றினார்.அறத்தொடுநிறற்றலின்சிறப்பினைகபிலர்தோழிகதாபாத்திரத் தின்புலம்நமக்குவிளக்குகிறார்.

அறத்தொடுநிறற்றல்

தலைவியின்உடல்மெலிவுகண்டுவருந்தும்செவிலிக்குஆறுதல்கூறும்வகையுடன்உண்மைநி லையையும்உணர்த்தமுற்படுகிறாள்தோழி.இதனைஇலக்கியச்சான்றோர்அறத்தொடுநிறற்றல்எனக்குறி ப்பிடுகின்றனர்.ஆனால்தோழிதானேவலியசென்றுஅறத்தொடுநிறற்பதாகஇங்குக்காட்டப்படவில்லை. இக்கருத்துஎல்லாபாடல்களுக்கும்பொதுப்படையாகவிளங்குகிறதுஎனக்கூறலாம்.அறத்தொடுநிறற்றல் என்றமரபினைகூறும்தொல்காப்பியனார்,

**‘அறத்தொடுநிற்கும்காலத்தன்றி
அரசியல்மரபிலள்தோழிஎன்ப’ (பொருளியல்)**

எனக்கூறியுள்ளார்.இவ்வாறுதோழிஅறத்தொடுநிற்கும்காலத்தில்தலைவியின்குடிப்பிறப்பும்கற்புமுத லியவற்றிற்கும்,செவிலியின்அறிவிற்கும்,,தலைவனின்பெருமைக்கும்,தன்பாதுகாவலுக்கும்,மாறுப டாதசொற்கள்நிறைந்தபேச்சுத்திறமையினால்,செவிலிக்குஉண்மையைஉணர்த்துகிறார்.

அறத்தொடுநிற்கும்தோழி,செவிலிக்குத்தான்கூறவிரும்புவதைபலநிலைகளில்இருந்துஉணர் த்துகிறார்.அந்நிலைகளைஏழுவகையாகப்பொருட்டுவிளக்கும்தொல்காப்பியச்சூத்திரம்ஒன்றுபின்வ ருமாறுகூறுகிறது.

**“எளித்தல்ஏத்தல்வேட்கையுரைத்தல்
கூறுதல்உசாதல்ஏதீடுதொகையி
ஏழுவகைஎன்மனார்புலவர்’ (பொருளியல்)**

இந்தஏழுதிறத்தினுள்‘கூறுதல்உசாதல்’என்றுஒழியிதரஆறுவகையாலும்தோழிஅறத்தொடுநிற்ப தாககுறிஞ்சிப்பாட்டில்கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின்உடல்மெலிவுக்குக்களவுவாழ்க்கையேகாரணம்என்றுஉணராமல்வருந்தும்செவி லியை‘அன்னாய்வாழிவேண்டுஅன்னை’எனத்தோழிஅழைக்கின்றாள்.ஏதேனும்ஒருநினைவில்அழு ந்திஇருப்பவர்களைதம்அசால்லைஏற்றுக்கொள்ளும்படிமுன்னிலைப்படுத்தும்பொழுதுஒருமுறைக் குஇருமுறைஅழைக்கும்வழக்கம்சொல்வன்மையுடன்உரையாடுபவர்களுக்குஅமைந்தஇயல்பாகும். இந்தஇயல்பைதோழிஎடுத்தஎடுப்பிலேயேகையாளத்தொடங்குகிறாள்.மேலும்செவிலிக்குமுன்னமே யேதெரிவித்திருக்கவேண்டியஇம்மறைவுவாழ்க்கையினைஇந்நாள்வரையும்அவள்அறியாதபடிம றைத்தமைக்குகாரணம்கூறவேண்டும்என்பதற்கும்தம்உயிரினும்சிறந்தநாணமேஇச்செய்தியினைவெ ளிக்கொணராதபடிதடைப்படுத்திநின்றதுஎன்பதையும்கூறவேண்டும்.இதனைக்கருத்தில்கொண்ட தோழி,

செவிலியைஇருமுறைஅழைத்தாள்.அன்னாய்எனவிளித்ததோழி,தாயின்கருத்தைதன்பால்முழுமை யாகதிருப்புதற்பொருட்டுவாழிஎனவாழ்த்துகிறார்வேண்டுஎனும்சொல்யான்கூறப்போகும்செய்தி., உன்றோய்க்கும்தலைவியின்வருத்திருக்கும்கழுவாயாகஅமையும்அதனைவிரும்பிக்கேள்என்னும் பொருளைமுன்றிறுத்துகிறது.

துன்புற்றுஉழலும்செவிலியின்மனநிலையுடன்தன்னைஇணைத்துக்கொள்ளத்தோழிமுயற்சிக் கிறாள்.இதனால்அவள்அடைந்ததுயரத்தில்தானும்ஈடுபட்டுஉள்ளம்வருந்துகிறாள்

**‘அன்னாய்வாழி! வேண்டுஅன்னை! ஒண்ணுதல்
ஒலிமென்கூந்தல்என்தோழிமேனி
விறல்இழைநெகிழ்த்தவீவுஅரும்கடுநோய்**

அகலுள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாயும்,
பரவியும் தொழுதும் விரவுமலர்தூயும்,
வேறுபல் உருவில்கடவுள் பேணி,
நறையும் விரையும் ஓச்சியும் அலவுற்று,
எய்யாமையலைநீயும் வருந்துதி! (குறிஞ்சிப்பாட்டு;1-8)

என்னும் தொடர்களினால் செவிலித்தாயின் வருத்தத்தினை தானும் உணர்ந்து வருந்துவதாக தோழிகூறுகின்றாள். இதனால் செவிலித்தாய் உள்ளத்தில் மற் றொரு மாற்றத்தையும் தோழி ஏற்படுத்துகிறாள். அறியுநர் என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பையே வெளிக்கொணருகிறது. தன் தலைவியின் நோய்க்கு காரணம் தலைவன் மார்பேயாகவும், அதனை அறியாமல் தெய்வத்தால் வந்தது என்பர் மடவோர் என்பது தோழியின்கருத்தாக தென்படுகிறது. தோழி இவ்வாறு குறிப்பிடுவது செவிலிக்கு சற்று மனக்குறையை உண்டுபண்ணி இருப்பினும் அது தோழியின் கூற்றினை கூர்ந்து கேட்க அவளைத் தூண்டுகிறது.

செவிலித்தாய் மனவாட்டம் கொள்வதற்கு காரணமான தலைவியின் நோய், அவள் மனத்துள் வாழும் கவலையால் ஏற்பட்டது என்று கூற நினைத்த தோழி,

‘நல்கவின்தொலையவும், நறும் தோள் நெகிழவும்,
புளிப்பிற அறியவும் புலம்புவந்து அலைப்பவும், 10
உள்கரந்து உறையும் உய்யா அரும்படர்
செப்பல்வன்மையின் செறித்தியான்கடவலின்’
(குறிஞ்சிப்பாட்டு;9-12)

எனக்கூறிச் செவிலியின்கருத்தினை தன்பால் ஈர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறாள். இக்கூற்றினால் ‘புறஞ்செய்சிதைதல்’, ‘புலம்பித்தோன்றல்’ எனும் இரண்டு மெய்ப்பாடுகளைத் தலைவி எய்தினாள் என்பதை செவிலிக்கு உணர்த்தினாள். தலைவி தானுற்ற நோயை தாய், தமர் அறியாவண்ணம் மறைக்கும் பொருட்டு தான் எப்பொழுதும் போல அழகியத்தோற்றத்துடன் வெளியே (பொய்)க்கோலம் புனைந்தாலும், அவள் அகத்தே நின்றவருத்தம் அவளுடைய நலத்தை சிதைத்தே காட்டியது. இந்நிலையில் அவள்தன் தாய் முதலிய சூற்றம் சூழ இருந்தும், தனித்திருப்பதாக உணர்ந்தாள். அத்தனிமை உணர்ச்சியையே தோழி ‘புலம்புவந்தலைப்பவும்’ என்று குறிப்பிட்டுக்காட்டுகின்றாள். தலைவி தனது செறிவுடைமையால் தன்னோயைத் தன்னைத் தேமறைத்தொழுகியதால், தோழி தன் சொல்வன்மையால் அவளை மாற்றி அவளே கூறுமாறு செய்தேன் என்று கூறுகிறாள். ஆனால் தலைவியின்களவு ஒரு முக்கத்தை உடனே கூறாமல் அவளுடைய மனவருத்தத்தை மேலும் கூறிச் செவிலியின் உள்ளத்தையும் உருகச் செய்கிறாள். இதனை,

‘முத்தினும், மணியினும், பொன்னினும், அத்துணை
நேர்வருங்குரையகலங்கெடின்புணரும்
சால்பும் வியப்புமீயல்பும் குன்றின் 15
மாசறக்கழீஇவயங்குபுகழ்நிறுத்தல்,
ஆசறுகாட்சிஐயர்க்கும் அந்நிலை
எளிய என்னார்தொல் மருங்கு அறிஞர்”
(குறிஞ்சிப்பாட்டு;13 -18)

என்று ஒரு முக்கத்தின் இழுக்காயர்குணச்சிறப்பையும்..

மாதரும் மடனும் ஓராங்குத்தண்ப்ப,
நெடுந்தேர்எந்தை அருங்கடிநீவி, 20
இருவேம் ஆய்ந்தமன்றல் இதுவென
நாம் அறிஉறாலின்பழியும் உண்டோ?
ஆற்றின்வாரார் ஆயினும் ஆற்ற
ஏனை உலகத்தும் இயைவதால், நமக்கென.

(குறிஞ்சிப்பாட்டு;19-24)

என்றும்னக்கவலையையும் உள்ளத்தின்மையையும் தோழி ஒருவாறுவெளியிடுகிறாள். இவ்வடிகளில் .தலைவியின்குடிப்பிறப்புக்குற்றம் ஏற்படாதவண்ணம் உரைக்கின்றாள்.

தன்னிலைகூறும் தோழி ;

தோழி இந்த உண்மையை காலந்தாழ்த்தி வெளியிடுவதற்குச் செவிலி மூசீற்றம் கொள்ளுவாளோ என்ற அச்சத்தினால் . தன்னுடைய சொல்வன்மையின்திறத்தினை உடனே கையாள்கிறாள். இதனை.,

**‘இகல் மீக்கடவும் இருபெருவேந்தர்
வினை இடைநின்ற சான்றோர்போல,
இருபேர் அச்சமோடியானும் ஆற்றலேன்.’**

(குறிஞ்சிப்பாட்டு;27-29)

எனத்தன்னிலையை தாய்க்கு புலப்படுத்துகிறாள். செவிலிக்கு தலைவியின்களவினை எடுத்துரைத்த தோழி., தொடர்ந்து களவு ஏற்பட்ட முறையினையும்., அதுவளர்ந்தவகையினையும் விளக்கிச் செல்கிறாள்

அறத்தொடுநிற்கும் தோழி, தலைவியின்கற்பு முதலான குணநலன்களுக்கு இழுக்கு நேராவண் ணம்பல செய்திகளை கூறுகிறாள். தலைவி தலைவனை கண்டது சூழ்வினை காரணத்தினாலேயே என்பதை மதம்பிடித்த யானையை கொண்டு விளங்குகின்றாள். அதனிடமிருந்து உயிர்பிழைத்தற்குரிய வேறு வழியின்றி., செய்வதறியாது தம் உயிரினும் சிறந்த நானையும் மறந்து., தம் முன்னின்ற தலைவனையே பா துகாவலாக சார்ந்தோம் என்கிறாள்.

**‘மையல் வேழம் மடங்கலின் எதிர்தர,
உய்வு இடம் அறியேம் ஆகி, ஓய்யெனத்
திருந்து கோல் எல்வளை தெழிப்ப,
நானுமறந்து,
விதுப்புறுமனத்தேம் விரைந்து அவற்பொருந்திச்
சூர் உறுமஞ்ஞையின் றடுங்க,’**

(குறிஞ்சிப்பாட்டு;165-169)

என்று தலைவியின் நாணத்தைக் கூறுகிறாள்.

தலைமகன் தன் உயிரினும் மேலான நாணத்தையும் அதனினும் சிறந்த கற்பினையும் பாதுகாப்பும் இயல்புடையவள் என்பதை ஆற்றினவாராயினும் ஆற்ற ஏனை உலகத்தும் இயைவதால் நமக்கு’ எனவரும் தலைவியின் வாய்மொழியால் அறிவுறுத்துகிறாள்,

தகைசான்ற தலைவனின் பெருமையையும் தலைவி அவனை பெறுதலால் அமையும் உவகையு ம்பல இடங்களில் சுட்டிக்காட்டுகிறாள். தலைவியை மணந்து கொள்ளத்தக்க ஒத்த அன்பும் பிறதகுதியும் உடையவன் இவனே என்பதைக்.,

“குன்றுகெழுநாடன் எம் விழை தருபெருவிறல்’

என்னும் அடியில் குறிப்பிடுகிறாள். களிறுகண்டு நடுங்கும் தலைவிக்கு ‘அஞ்சல் ஓம்பு’ என ஆறுதல்கூற வே அவளை அணைத்தான் என்றும்., பெண்கள் பால் பெறும் இன்பமே குறிக்கோள் எனக்கொள்ளாது இ ல்லறமே நல்லறம் எனக்கூறும் தலைவனின் உயர்வையும்.,

**‘பெறா அன்பெயரினும், முனியல் உறா அன்,
இளமையின் இகந்தன்றும் இலனே, வளமையின்
தன்னிலை தீர்ந்தன்றும் இலனே;’**

(குறிஞ்சிப்பாட்டு;237-245)

என்றுதலைவனின்ஒழுக்கச்சிறப்பையும்,,

“நேர்இறைமுன்கைபற்றிறுமர்தர,
நாடுஅறிநன்மணம்அயர்கம்சில்நாள்!
கலங்கல்ஓம்புமின், இலங்குஇழையீர்!” என,

(குறிஞ்சிப்பாட்டு;231-233)

அவ்வொழுக்கத்தைப்பிறருக்குஉணர்த்தும்தலைவனின்அறிவுடைமையினையும்தோழிதன்சொல்வன்மையினால்எடுத்தியம்புகிறாள்.

தலைவன்நாட்டின்சிறப்பு:

தலைவனின்உருவத்தைமுனைந்துபாடி,,அவனைஉயர்ந்தவனாககாட்டுகிறாள், தலைவனின்மலையைவருணித்துஅவனுடையநாட்டின்செல்வச்சிறப்பைச்செவிலிக்குஎடுத்துரைக்கிறாள்.

‘_____’ அவ்வழி
பழுமிளகுஉக்கபாறைநெடுஞ்சனை
முழுமுதற்கொக்கின்தீங்கனிஉதிர்ந்தென்ப,
புள்ளிறிபிரசமொடுஈண்டிபலவின்
நெகிழ்ந்துஉருநறும்பழம்விளைந்ததேறல்

நீர்செத்துஅயின்றதோகைவியல்ஊர்ச்
சாறுகொள்ஆங்கண்விழவுக்களம்நந்தி,
அரிக்கூட்டுஇன்னியம்கறங்கஆடுமகள்
கயிறுஊர்பாணியின்தளரும்சாரல்
வரையரமகளிரின்சாஅய்விழைதக,

வின்பொரும்சென்னிக்கிளைஇயகாந்தள்
தண்கமழ்அலரிதாஅய்நன்பல
வம்புவிடிகளத்தின்கவின்பெறப்பொலிந்த
குன்றுகெழுநாடன் (குறிஞ்சிப்பாட்டு;186-199)

என்னும்பகுதிதலைவனதுமலையின்இயல்பினைப்புனைந்துரைப்பதோடு,,செவிலியின்எண்ணத்தில் தலைவனின்பெருமையைநிலைநாட்டிஇருக்கும்என்பதில்ஐயமில்லை.

இதனால்தலைவனின்வீரமிக்கநாட்டையும்அவன்பிறந்தசிறப்புமிக்ககுடும்பத்தையும்தலைவிதலைவன்இடையேநடந்தகளவுவாழ்வினையும்தோழிதிறம்படமொழிகிறாள்.

களவுவாழ்க்கைமேம்பட்டதலைவன்,,இரவுக்குறியில்வந்துஒழுகியபொழுதும்உள்ளப்புணர்ச்சிஅளவில்நின்றுஅளவளாவுதல்இன்றிமெய்தொட்டுஅளவளாவவில்லைஎன்பதனைதோழிசெவிலிக்குவிளக்கமாகஅறிவுறுத்துகின்றாள்.

‘வேய்புரைமென்தோள்இன்துயில்

பெறாஅன்’ (குறிஞ்சிப்பாட்டு;242-243)

எனக்கூறுவதனால்.,

இரவுக்குறியினும்மெய்யுறுபுணர்ச்சிநிகழாமையைஅறியலாம்.

ஆயினும்புணர்ச்சிஅளவில்நிற்கும்காதலிலும்தலைவன்தலைவிஆகியோரிடையேஅன்புதலைதூக்கிநின்றதுஎன்பதைத்தோழிகுறிப்பிடமறக்கவில்லை.

**‘காவலர்கடுகினும், கதநாய்குரைப்பினும்,
நீதுயில்எழினும், நிலவுவெளிப்படினும், ‘**

(குறிஞ்சிப்பாட்டு;240-

241)என்னும் அடிகளில் தலைமக்களின் அன்புவேட்கை பல இடர்கள் இடையிலும் வளர்ந்தோங்கி உணர்ந்துகிறாள்.

அன்பின் உயர்வினை காட்டும் நோக்கத்திலும் இருவரும் ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தவர்கள் என்று உணர்ந்தும் நோக்கத்திலும் இருவரின்காதலும் மெய்யுறுபுணர்ச்சி அற்றது என தோழி குறிப்பிட்டாள். இதனால் இருவர் இடையிலும் அன்பு இல்லை எனச் செவிலி தவறாகக் கருத்துக்கொள்வாளோ, என்ற நோக்கத்தில் அவர்தம் அன்புவேட்கையை மறவாது குறிப்பிடுகிறாள் தோழி.

தலைவியின் நலம் காக்க அவளுக்குக் காவலாகச் செல்வது தோழியின் பணி. தோழி தன்காவலில் தவறியதால் தான் செவிலியின் வளர்ப்புக்கு இழுக்கு நேர்ந்தது என செவிலிகருதக்கூடும். இதை உணர்ந்த தோழி தன்காவலுக்கு இழுக்கு நேராவண்ணம் நிகழ்ச்சிகளை அடுக்கிச் சென்று முடிக்கிறாள். தலைவன்-தலைவி இடையே நட்பு இயற்கைப்புணர்ச்சியாலே ஏற்பட்டது என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறாள். ‘விளைந்த திணையின்கண் வீழும் கிளிகளையோட்டி மாலைப்பொழுதில் வருவீராக’ எனச் சொல்லி செவிலி அவர்களை திணைப்புணர்ச்சிக்கு அனுப்பிவைத்ததை எடுத்துக்கூறுகிறாள். தலைவனின் மலைவளத்தை உள்ளூற உவமத்துடன் கூறுங்காலும் ‘தேன் அடையில் இருந்து ஒழுகிய தேன்’ என்னும் கூற்றால், இருவரையும் கூடியது பால்வரை தெய்வமே என்று கூறுகிறாள். மேலும் இருவர் நெஞ்சமும் விரும்பிய நிலையில் நேர்ந்த உள்புணர்ச்சிக்கு மலையில் வாழ்ந்த மதயானை ஏதுவாக இருந்ததை,

‘அருவிடர் அமைந்த களிறு தருபுணர்ச்சி:’ (குறிஞ்சிப்பாட்டு;212) என்ற வரிகள்தம் குசொல்லுகிறது.

தலைவியின் துயரம்;

தலைவன்தன் மேல் வைத்த காதலால் இரவுக்குறியில் வந்து ஒழுகுவதை அறிந்த தலைவி அவள் வரும் வழியில் இடையூறுகளை எண்ணிக்கலங்கி அழும் இயல்பினை.,

**‘————— - ————— - கொன்ஊர்
மாயவரவின் இயல்புநினை இத்தேற்றி,
நீர்எறிமலரின்கா அய்இதழ்சோரா,
ஈரியகலுமுமிவள் பெருமதர்மழைக்கண்
ஆகத்து அரிப்பனிஉறைப்ப, நாளும்
வலைப்படுமஞ்ஞையின் நலம் செலச்சா அய்**

நினைத்தொறும் கலுமுமால் இவளே. ————— -“(குறிஞ்சிப்பாட்டு;245-251)

எனச் சொல்லிச் செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கின்றாள்.

இந்த இந்த இறுதிப்பகுதியிலும் தோழி தலைவியின் கவலை உணர்ச்சியை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதின்புலம் செவிலியின் உள்ளத்தில் இரக்கமனப்பான்மையை ஏற்படுத்துகிறாள்.

சங்ககால இலக்கியத்தைப்பயின்று இன்புறும் போது ஒரு சில நேரங்களில் தலைமக்கள் -

தலைமக்கள் ஆகியோரின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளுக்கு உருவம்தரும் சிற்பியாக தோழி உருவாவதை நாம்

உணர்வேசெய்கிறோம்.குறிப்பாககுறிஞ்சிப்பாட்டில்பாடல்முழுக்கதோழிதன்அறிவினாலும்சொல்வன்மைஆனாலும்மாட்சிமைப்பெறுகின்றாள்.

பயன்பட்டநூல்கள்:

1. பத்துப்பாட்டு--சோமசுந்தரனார்ஊரை
2. பத்துப்பாட்டு -- உ வேசாமிநாதய்யர்உரை
3. சொற்பொழிவுகள்சைவசிந்தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகம்
4. சங்கப்புலவர்நூல்வரிசை -புலவர்கா .கோவிந்தன்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2020, ஜனவரி மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - டிசம்பர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜனவரி இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com

✉ aranjournal@gmail.com

☎ 72995 87879